

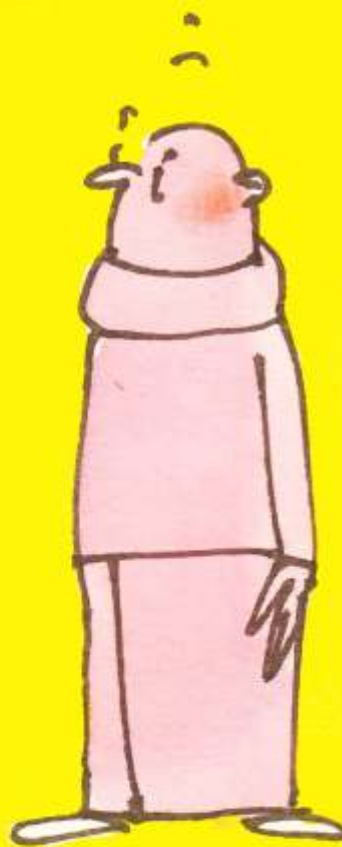
Tapír

WWW.KKH-TAPIR.CZ

humoristicko-satirický webový plátek

Já jsem ti, Kadle,
říkala snad stokrát,
abys nenosil ten růžovej
rolák a kalhoty.
Jdi se podívat do zrcadla
jak vypadáš!

Sidonius Jiro

Sidonius Jiro

ROZHOVORY

Sidonius Jiro
karikaturista

...

Vladimír Lítal
karikaturista

...

Tapír
od září
na
TV Barrandov

A je tu září.

Přemýšlel jsem co napsat za moudrého o září. Začal jsem si to tedy hledat na Google. Tam jsem se dočetl, že září je devátý měsíc v roce a že 1. září je 244. den v roce... Vskutku zajímavé informace. Chybí jim tam ale, že 1. září vychází další číslo Tapíra.

Ano, jsme tu zas a opět nechybí spousta humoru od našich předních (i zadních) autorů kresleného humoru.

Novinkou pro vás, naše příznivce je, že Tapír se stal nedílnou součástí pořadu TV Barrandov „VTIP ZA STOVKU“. Od poloviny srpna, po celý školní rok, se s námi budete setkávat na TV obrazovkách (více o tom na stranách 3, 4 a 5). Po dloooooouhé době se právě nám povedlo dostat kreslený humor na TV obrazovky.

Takže, děti - hurá škola, příroda - hurá podzim a vy - hurá Tapír. Přejeme vám skvělou zábavu.

Mirek Vostrý

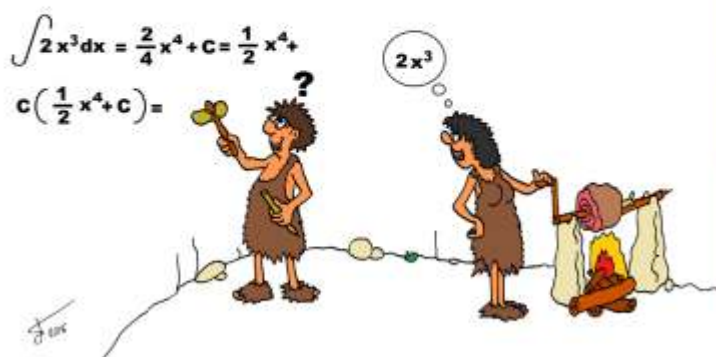

Josef Prchal

Co říkáš, drahá? Jestli jsem na chatě nezapomněl zalít truhlíky?

Oldřich Dwořák

František Merta

Prosím ostříhat na podzim.

Mirek Vostrý

Od 22. srpna 2016 se s námi budete každý týden setkávat na TV Barrandov v pořadu „VTIP ZA STOVKU“

V každém díle budou naši kreslíři. Jejich úkolem je během natáčení nakreslit vtíp na hosta Vtipu za stovku.

Jsme velice rádi, že si vybrali právě nás, abychom do pořadu vnesli něco nového, tj. kreslený humor. Tak se nezapomeňte dívat.

...a to nemohu mít žádného koníčka? PASTA

Zleva: Míra Šticha, Petr Jabloňský (nahradil Rudu z Ostravy) a Mirek Vostrý

...NACO SE VÁLET DOMA U BAZÉNU, KDYŽ JE U MOŘE TAK KRÁSNE... Petr ŠrédL

Bořivoj Švéda

Zleva: Petr Slaba, Monika Žídková a Mirek Vostrý

Zeman a Zemanová

Zleva: Lucie a Míra Štichovi, Mirek Vostrý, Václav Vydra a Michal Novotný

PATA

S POSLEDNÍM MILENCEM JSEM SE STÁLE JEN SMÁLA A SMÁLA, POPRVÉ JSEM PLAKALA, AŽ KDYŽ JSEM VIDĚLA VÝPIS Z JEHO ÚČTU ...

Míra Šticha

Mirek Vostrý a skvělý hudební skladatel Zdeněk Barták

Zleva: Míra Šticha, Vítěk Pokorný - režisér pořadu a Mirek Vostrý

Sledujte www.barrandov.tv/vtip-za-stovku

Kdy to můžete vidět? Každé pondělí od 21:50 h.

Již bylo odvysíláno, aneb o co jste přišli:

22. srpna: Lukáš Langmajer a Ruda z Ostravy

29. srpna: Osmany Laffita

A co vás čeká:

5. září: Imrich Bugár

12. září: Bohuš Matuš

19. září: Monika Žídková

Naši kreslíři v těchto
dílech:

Mira Šticha, Petr Slaba
a Mirek Vostrý

"I žena po padesátce
může dráždit muže."

"Prosím vás, a čím?!"

"Každým slovem."

Dva policajti rozebírají
bombu. Jeden se ptá
"Co když bouchne!"

Druhý řekne
"Neboj se, máme další."

Pepa říká v hospodě:

„Chlapi, ta moje stará se pořád dívá
do okna. Když prší, když mrzne, nebo
když sněží, zkrátka pořád.“

„No a co budeš dělat?“

Pepa na to: „Asi ji pustím domů!“

Přijde policajt na policejní stanici
a říká: "Chlapi, já jsem génius."

Ostatní na to: "A jak si na to přišel?"

Policajt: "No, koupil jsem si lego,
kde bylo napsáno do tří let a já to
měl složený za rok"

Říká kanibal otci:

"Zítřka jdu požádat o ruku
své nastávající."

"Blbče, řekni si o nohu,
tam je víc masa!"

Manželka policisty telefonuje na
služebnu: "Zlato, mám pro Tebe
dvě zprávy. Jednu dobrou a jednu
špatnou."

"Pospíchám, řekni mi jen tu
dobrou."

"Airbag funguje."

Volá blondýna blondýně:

"Ahoj, prosím tě dělala jsem si
kafe a zbylo mi hodně horký vody,
nevíš co s ní?"

"Tak jí zamraž, horká voda se
vždycky hodí..."

Povídají si dvě blondýnky a jedna
povídá: „To bylo strašné, jak vypli tu
elektriku, já jsem byla dvě hodiny ve
výťahu.“

A druhá povídá: „No to nic není, já
jsem strávila pět hodin na jezdicích
schodech.“

Jeptiška se jde vyzpovídat.
"Pane faráři, já mám takový
hřích, že pod jeptišským
rouchem nenesím spodní prádlo."
Farář na to:
"Takže 3x OTČENÁŠ a cestou
k oltáři pět kotrmelců!"

Zdroj: TV Barrandov

Rozhovor Sidonius Jiro

Naši čtenáři vás mohou znát jako autora kreslených vtipů, který svého času publikoval i v Dikobrazu, vystavoval na mezinárodních soutěžích kresleného humoru, nebo, jak píšete na svém profilu KKH - *písmáka textův i veršův roztodivných*. Pokud se ale ponoříme do vod internetu, tak začne vyplouvat na hladinu úplně jiný Sidonius Jiro. Najednou se zjevujete jako uznávaný umělec na poli moderní olejomalby, jehož díla lze vidět téměř po celém světě...

 V jaké rovině se cítíte být více "doma"?

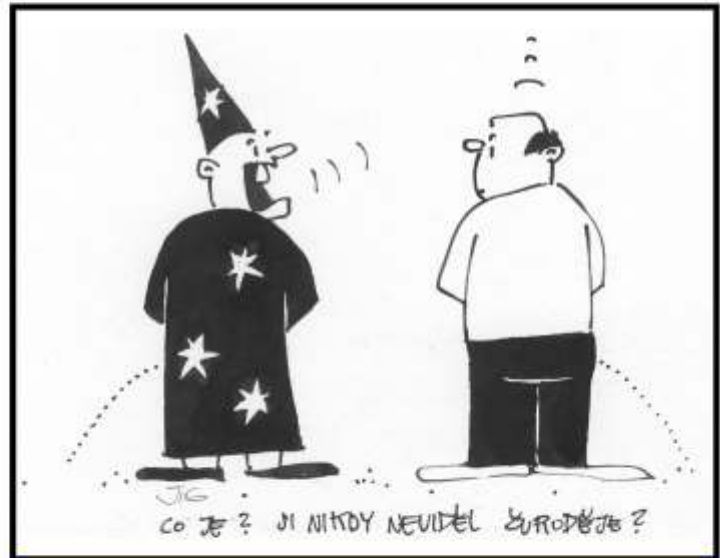
Doma se cítím ve všech rovinách, o kterých jste hovořil. Doma je tam, kde si můžu pověsit klobouk, říkal Jan Werich. Pro mne je každá z těchto rovin především polem, na němž se bavím, a zároveň tím relaxuji. A když je zde už práce mnoho a trvá déle, pak ji mohu přerušit, sebrat z věšáku klobouk, pověsit ho opět o číslo dál a pověnovat se zábavě v té rovině, na kterou mám zrovna náladu. Nic neoblažší duši lépe, než pohled na dobře vykonanou práci a dobře pověšený klobouk. A já rád věším klobouk.

 Nedá mi to a ještě se vrátím k první otázce. "Písmák textův i veršův roztodivných." Celý váš profil na stránkách KKH si čtenář nepřečte jednou... musí se k němu vrátit a zkusit to ještě jednou celé pochopit... To nezní jako běžná mluva. Co za tím stojí?

Nejspíš za tím asi stojí skutečnost, že v okamžiku, kdy jsem tento profil sepisoval, jsem měl prostě roupy. Další štace, kde mám svůj věšák na klobouk, je literatura, a to zejména poezie a mám-li něco psát, začnu přirozeně tíhnout k blbnutí si. Začalo to tím, že u tohoto článku je má podobiznička, již můj kamarád, fotograf Franta Provazník, pojal tak, že do obrazu starého mistra naimplantoval můj ksicht. A to mne přivedlo na myšlenku, nepsat tento můj profil současnou konvenční češtinou, ale jakousi podivnou, rádoby staročeskou, historickou hatmatilkou. Takže tohle za tím stojí. Nic víc. Jako vždycky.

 Jak už bylo řečeno, vaše díla, ať už to jsou obrazy nebo vtipy, byly zastoupeny na mnoha výstavách nejen v Evropě, ale i v Japonsku nebo Novém Zélandu. Jaký je to pocit, když dokážete svým dílem oslovit lidi po celém světě?

Stejný pocit to zřejmě bude, jako když kterýkoliv řemeslník dá život dobré, poctivé, potřebné věci, již lidé rádi používají, a je jim potěšením se na ni dívat. Třeba truhlář, jenž vyrobí prkýnko, co správně sedne. Taková práce je potom nadnárodní, celosvětová a dělá radost lidem bez rozdílu rasy, vyznání a jiných zanedbatelností, takže její autor si může s klidným svědomím říci: „Čest práci až na věky věkův, amen.“

 Zanechala ve vás některá z výstav nebo ocenění takový ten pocit, že jste dosáhl svého cíle? Vysněného snu?

Určitě ano. Před pár desítkami let jsem si mohl nechat jen slastně zdát o tom, že by dnes mohly mé obrazy viset v galerii vedle děl renomovaných autorů, o nichž již tehdy vycházely monografie. Nebo, že se mé kreslené vtipy budou leckde objevovat společně s obrázky skvělých a známých kreslířů. Ale jsou to všechno jen dílčí cíle, jež nás posouvají dále a dále k dalším našim vytyčeným cílům a metám. Život je přece hlavně cesta a tyto cíle jsou pouhými patníky, rozcestníky a ukazateli, jež ji lemují.

 Návštěvníci prvního ročníku našeho Mezinárodního Festivalu Kresleného Humorů vás mohli i osobně pozdravit, jelikož jste tuto akci poctil svou účastí. Prozradíte nám své dojmy z celého festivalu?

Poctěn jsem byl zejména já, přizváním k účasti na tomto festivalu. Jako v té době patrně nejnovější nováček v Klubu karikaturistů a humoristů, jakož i mezi přispěvateli do Tapíra, jsem byl rád, že jsem mohl na živo vidět kolegy kreslíře a zúčastnit se slavnostního vyhlášení výsledků i celého finálního programu. Atmosféra Františkových lázní byla nádherná a pro akci tohoto typu jako stvořená. Velice rád se v doprovodu svých přátel, jimž se tento zdařilý projekt také velmi líbil, zúčastním dalších ročníků, pořádaných ať už zde, či na jiných místech naší otčiny.

Je pro vás kreslený humor tou odpočinkovou aktivitou vedle malování obrazů, nebo je tomu naopak?

Tuším, že jsme již tuto záležitost nakousli v otázce číslo jedna. Jak už jsem se vyjádřil, všechno se to v mém životě vyváženě doplňuje. Vedle malování obrazů a kreslení vtipů je to i literární činnost, projevující se pácháním kratších literárních útvarů jako jsou lehce (někdy i těžce) nonsensuální povídky či pohádky.

A také poezie stejného ražení, již možná čtenáři Tapira již zaznamenali v několika jeho posledních číslech ve formě mých epigramů. K tomu se ještě považuji za pivního someliéra a tato aktivní činnost mne, zaplatpámbu, pomáhá přivádět k většině výsledků jakékoliv mé práce.

Čtenáře bude zajisté zajímat i vaše cizokrajně znějící jméno. Je za tímto jménem nějaký příběh?

Je. Za vším je vždy nějaký příběh. Ale ten můj není nijak tajuplný. Pouze jsem, pro zjednodušení svého soukromého života, za své přijal svoje umělecké jméno, jež je polatinštěním (či rádoby polatinštěním) mého původního jména. Pokud má někdo pocit, že mu mé křestní jméno připadá povědomé, ano, inspiroval jsem se jménem baronky Sidonie Nádherné, k níž měl můj dědeček, žijící v blízkosti Vrchatových Janovic, určitý vztah, o němž se v širší obecné rovině velice málo ví.

A otázka na závěr... Jak vnímáte situaci kolem kresleného humoru u nás, v Česku? Přece jen, doba, kdy i u nás dokázala karikatura a satira oslovovat davy je nenávratně pryč. Nebo si myslíte, že se dá ještě tento fenomén oživit?

Nemyslím si, že se nedá oživit. Záleží na tom, jak se to pojme. Myslím, že v jiných a to velkých vyspělých zemích funguje. Jsou asi dál a chápou, že je to živá věc.

I v běžných tištěných periodikách. Naše společnost k tomu také dojde. Ale je to boj s virtuálním světem, jenž u nás nyní prožívá vrchol svého boomu.

A tento svět je dnes v převaze.

A nadále i bude. S tím musíme počítat.

Ale kdyby měl kreslený humor zůstat pouze na internetu, za chvíli tam bude i literatura, výtvarné umění a... a nakonec veškeré umění a... a nakonec všechno.

A pak nepůjde elektřina nebo spadne síť a my zjistíme, že virtuální svět je co?

Prd.

Takže bych to viděl optimisticky!

VTIPY *made in* CIZINA

Paolo Dalponte (Itálie)

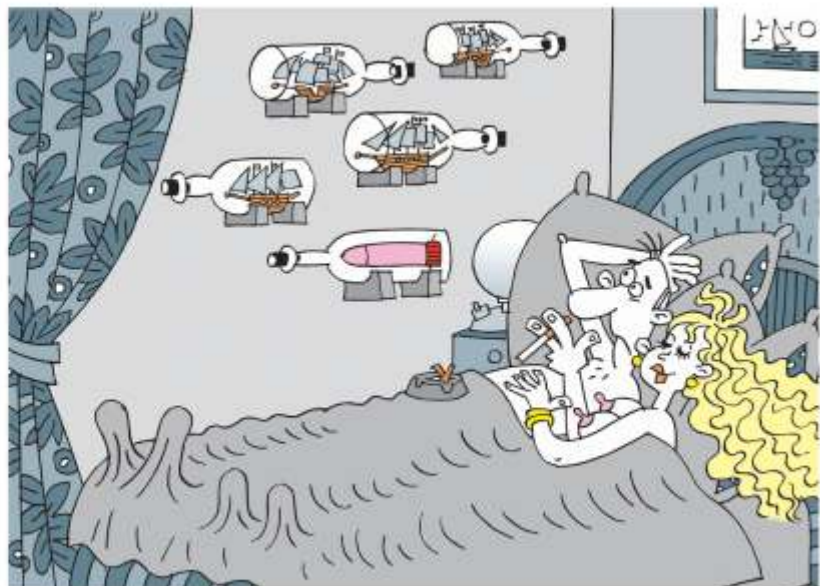
Stefan Wenczel (Rakousko)

Sławomir Luczyński (Polsko)

Damir Novak (Chorvatsko)

Oleg Goutsol (Ukrajina)

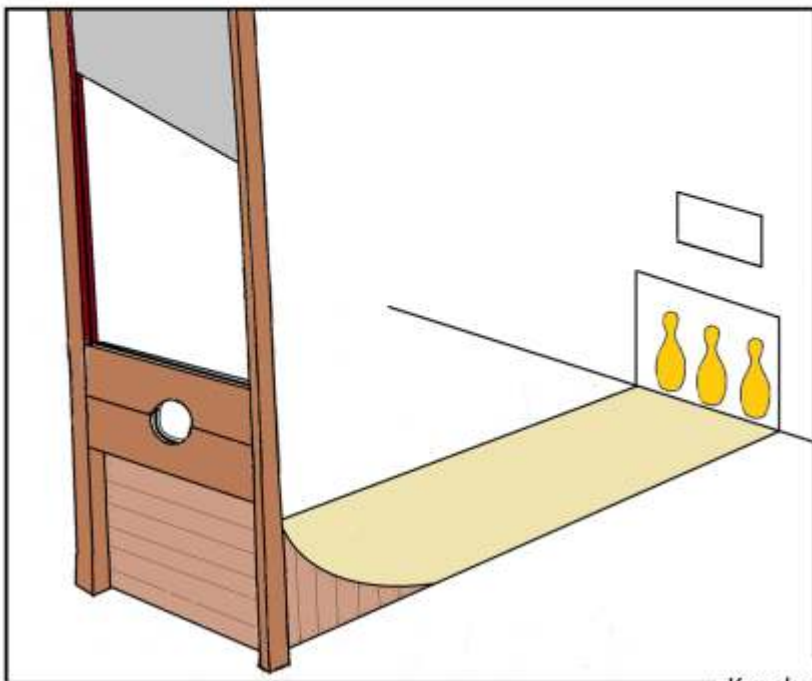
Dršňárny

Evžen David

Roman Kelbich

Kvapke

Ale, stará s děckama dostali sračku a tak jsem musel trochu na vzduch.

Jiří Bula

"A CO JINÉHO JSEM MU TAM ASI TAK MĚLA NECHAT NAPSAT, KDYŽ TEN MŮJ NÁSOSKA DENNĚ VYSLOPAL PŮLČÍK FERNETA ?!"

Milan Kocmánek

Vladimír Libal

U felčara

Zubařka řiká pacientovi:
 - "Když tak moc chcete, tak vám ten zub budu vrtat dlouho a bez umrtvení."
 - "A mohla byste mi přitom ještě nadávat?" žadoní masochista.

JiMi

Sidonius Jiro

PASTA

Jaroslav Cimprich

Václav Novák

DOVĀA

BUTCH

Adam butch Kubík

Na rybách s Romanem Gadasem

ory navijáky multiplikátory na

" K té vaší nové sumcafské výbavě vám zdarma přidám tyhle vodní lyže, s vaší postavou je budete určitě potřebovat . "

Houbelec, žádný přání ti nesplním, vzhledem k tomu, že jsem celoročně hájená, tak mě musíš pustit zpátky!

" Houby tajnej závod, to se zase profiláкло, kde koušou sumci . "

" Budto mě pustíš zpátky bez splněného přání nebo tě prásknu támhle porybnýmu, že mám pod míru . "

VTÍPKY PROSTITUTKY MÁŠI

PRAVĚ MI VOLALA MANŽELKA. JESTLI UŽ
PŘIJDU DOMU, NEBO JESTLI SI MŮŽE DÁT
SE SOUSEDEM JEŠTĚ JEDNO ČÍSLO.

TAK MI PŘINESTE PIVO A JÍDELNÍ LÍSTEK!

Jiří Pírk

NEDÁVAČKA

V posteli natažená postarší žena,
tváří se studeně, roky už denně.

S. Jiro

Štěpán Mareš

BOŽKA, CO JE TO ZA CHLAPA, CO SI VE SKŘÍNI ZKOUŠÍ MOJE
HADRY...?!

Ladislav Vlasák - Petr Maděra

ŠUKÁM JENOM JÁ. TADY MADAM MÁ VZTAH.

Václav Novák

„Copak jste se dnes učili ve škole?“ ptá se matka dcery.

„Dneska jsme probírali Kolumbovo vejce.“

„Kolumbovo vejce?“ diví se matka, „vždyť sexuální výchovu máte mít až příští rok?!“

Bakalářka zdravotního umění píše práci o rozmnožovací soustavě lidí. Přitom se obrátí na matku o radu:

„Mamí, nevíš - penis se píše se dvěma ‚n‘?“

„Nevím, ale napiš ho i se třema, čím delší, tím lepší!“

Malý žáček po první hodině sexuální výchovy kroutí hlavou:

„To by mne ani ve snu nenapadlo, že holky hrají při sexu tak důležitou roli!“

Profesor se ptá studentky:

„Znáte Ludolfovo číslo?“

„Jistě,“ kroutí se studentka, „já znám spoustu čísel, ale které je to Ludolfovo, to si neumím vybavit...“

Pavel Šmakal

Z HOSPŮDKY "U KOZY"

HOSPŮDKA "U KOZY"
V MORAVSKÉM KRUMLOVĚ
TISKNE SVÝM HOSTŮM
ČÍSLA NAŠEHO TAPIRA NA STOLY.
DĚKUJEMEĚĚĚĚĚ.

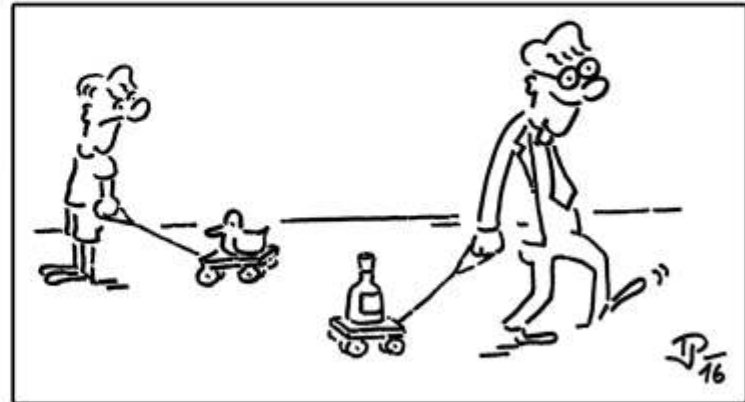

"Tak to vidíš ! V hospodě nemám v lokále ani nohu , zato postel mám plno lidí ...!"

Ladislav Vlasák - Pepa Bílek

Mejla

PIVNÍ SOMELIÉR

Často mívám touhu
Vraždit sládka potají
Když napiji se louhu
Jemuž pivo říkají

S. Jiro

Jiří Pírkl

Pavel Rychtařík

Petr Slaba

ZÁKON a POŘÁDEK

VOPILOSTI STE ZDEVASTOVAL NĚKOLIK ULIC, NESPOČET DOPRAVNÍCH ZNÁČEK A AVT A MÁTE NOC RAJĎ BERUŠKY... VYSVĚTLÍTE NÁM TO NĚJAK ASPOŇ TROŠKU???

Jiří Bula

„TAKŽE DOSTANU PĚTISTOVKU - TO, ŽE MÁTE NABLIKÁNO ŽE SKLEPA, ROZHODNĚ NEMŮŽU UZNAT JAKO POVINNÝ REFLEXNÍ PRVEK!“

Milan Kocmánek

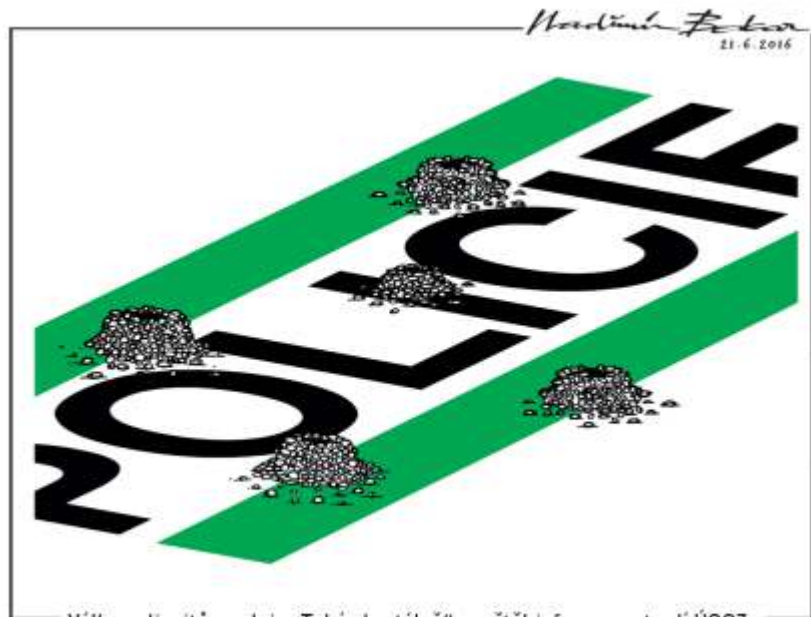

Vladimír Dvořák

NECHTĚL BYCH BÝT BLONDÝNA. VIŠ, KOLIK O NICH EXISTUJE VTIPŮ...?!

Ladislav Vlasák - Petr Maděra

Válka policajtů graduje: Tuhý „brutálně“ pouštěl informace, tvrdí ÚOOZ.

Vladimír Balcar

Ladislav Talčík (Slovensko)

Rozhovor s Vladimírem Líbalem

Výtvarník, úředník, vítěz Ceny poroty Vtip roku na Prvním mezinárodním festivalu kresleného humoru, držitel druhých cen Zlatý Pramen a Zlatý Tapír tamtéž.

 Jak jste si užíval atmosféru Festivalu ve Františkových lázních před, během a po vyhlášení výsledků?

Nu, užíval tak napůl. Protože vše musím zvládat o berličkách, a to je nepříjemné omezení pohybu, včetně tanečního (úsměv). Dostat se pěšky z hotelu na promenádu, kde probíhalo vše důležité, nebylo pro mě úplně jednoduché (lehce se mračí). Naštěstí mě přátelé a kolegové ve většině případů pomohli s přesunem. Ale jinak fajn...

 Byl nějaký okamžik na Festivalu, který vás doslova „dostal“?

Samozřejmě, a to v okamžiku, kdy jsem z pódia zaslechl své jméno, že jsem vyhrál Vtip roku (široký úsměv). Ale byl to velmi příjemný pocit.

 Co byste poradil kolegům, aby příště vyhráli oni?

Aby kreslili dobré vtipy.

 Měl jste před Festivalem nějaká očekávání? Splnil je Tapír? Bylo něco, co vám zde chybělo? Přinesl vám Festival něco nového?

Nevím, jak ostatní účastníci, ale říkal jsem si, sakryš, snad nějaký ten můj vtípek porotu či veřejnost zaujal, avšak hned jsem ty myšlenky vždycky raději zaplašil. Takový pocit má asi každý autor, který se účastní. O to více příjemnější to poté pro mě bylo. Nechybělo mně nic (až na ten omezený pohyb,) a mohu jen znovu poděkovat organizátorům festivalu. Pro mě osobně to byl úplně první festival tohoto druhu, kterého jsem se drze zúčastnil (úsměv), čili nové bylo pro mě vše.

 Jaká soutěžní témata byste si přál v příštím roce?

Témat se nabízí spousta a nevím, které si vybrat. Myslím si, že dobrý kreslíř by měl zvládnout jakékoliv téma.

Snad možná téma politiky nebo téma vztahů žen a mužů, když už se festival koná zrovna ve Františkových lázních (úsměv).

 Co na vaše úspěchy řekla rodina a přátelé?

Byli rádi a gratulovali. Syn mně napsal: „Vidiš, že to jde.“ Holt, je větší optimista než já.

 ...a nožku už máte, doufám, v pořádku?

Bohužel, ještě dlouho ne, čeká mě ještě půl roku s věrnými družkami – berlemi. Byla to komplikovaná zlomenina, a navíc jsem již starší pán (a již přes týden dokonce čerstvý děda). Musím být trpělivý, nedá se nic dělat.

Tak snad příští rok už budu ve Frantovkách hopsat po svých, pokud se tedy zúčastním.

Můžete teď, s odstupem času, cokoliv vzkázat kolegům, organizátorům, soutěžícím, návštěvníkům, ...?

Myslím, že všichni mohou být spokojeni. To, že byly kresby vystaveny venku a ne v uzavřeném prostoru, je velká přednost tohoto festivalu. Akce, která se přesně hodí do lázní, kdy mají lidé čas si vše v klidu na promenádě prohlédnout. Dokladem je, že návštěvníci měli o vystavené kresby velký zájem. Myslím, že to byla dobrá propagace kresleného humoru, jež dnes v Česku nemá na různých ustláno. Organizátorům bych vzkázal, aby velmi pozorně vybírali členy poroty (tím nechci říct, že by ta letošní nebyla kvalitní, naopak). Ale složení poroty je velmi důležité pro udržení či zvyšování kvality festivalu a jeho prestiže. To platí obecně pro všechny podobné festivaly či soutěže.

Výtvarník a úředník? Jak to jde dohromady?

Jakkoliv se to možná nezdá, i v úředničtině by měla být jistá kreativita. Zvláště, když máte na starosti oblast kultury. Časově je to tak, že na kreslení zbývá čas až večer nebo ve volné dny. Ale zvládnout se to dá.

Ve svých obrázcích komentujete současné světové dění. To je asi nevyčerpatelný zdroj inspirace?

Máte pravdu, je to skutečně nevyčerpatelné téma. Lidské hlouposti a omezenosti ve veřejném prostoru, a nejenom u nás, je vidět tolik. Jen si vybrat.

Jaký je váš náhled na politickou satiru v kresleném humoru. Není jí trochu málo? Jak se dělá?

Miluji politickou satiru a je jí, zvláště a hlavně u nás, dnes opravdu bohužel málo. Vzpomínám na kvalitní politickou satiru tak, jak jí kdysi, zvláště ke konci šedesátých let, kreslili Jiránek, Renčín, Haďák a mnoho dalších. Ale oni se podobní objeví, chce to jen čas. Dobrá politická satira vyžaduje promyšlenou a jasnou zkratku, jež může mít v sobě schované i další roviny. Není jen o vtipu, ale i o přemýšlení a názoru. Je možné, že dnes je svět tak složitý, že jej ve zkratce postihnout je čím dál těžší.

Jaká byla vaše úloha v projektu Evropské hlavní město kultury 2015?

V kanceláři primátora města Plzně jsem měl na starosti koordinaci tohoto projektu mezi městem a společností, jež tento projekt realizovala.

Je to určitě náročné něco takového organizovat...

Ano, velmi náročné, proto se připravuje několik let dopředu. Vymyslet program na celý rok, najít vizi, která by určila směřování projektu je opravdu obtížné. Tento projekt není soustředěn jen na kulturu, jeho ambicí je posunout ve svém celku město dál, přilákat návštěvníky, přesvědčit obyvatele o jeho prospěšnosti a prohloubit jejich vztah k místu, kde žijí, zvýšit prestiž a přitažlivost města. Tím je v rámci EU jedinečný a města o tento titul velmi usilují, protože si uvědomují jeho potenciál. Myslím si, že i přes jisté nedostatky Plzeň obstála.

Plzeň je hodně kulturní město, chybí vám tu nějaká kulturní akce? Nezávisle na realitě...

V Plzni se během roku odehrává skutečně mnoho akcí a to je dobře. Osobně mně tu však trochu schází kulturní projekty, které by přesáhly hranice města, které by se staly známými a přijímanými v celé republice či dokonce v zahraničí. To je úkol na další roky. Ale je tu blízkost Prahy, která toto vše velmi ovlivňuje, a strhává na sebe přirozeně pozornost. Plzeň je však velmi svěbytné město, a snad se to časem podaří.

zleva: Bořek Frýba, Mirek Vostrý a Vladimír Libal na 1. ročníku MFKH.

Jaké je to žít a kreslit na vesnici?

Čím jsem starší, tím více oceňuji klid, který na vesnici panuje (kromě sekaček na trávu). Odsud mě budou muset odnést nohama napřed (úsměv). Když jsem byl mladší a tzv. kavárenský povaleč, tak by mě to nikdy nenapadlo, nu a vidíte...

Jak relaxujete?

Třeba sekáním trávy, čímž pochopitelně narušuji ten vesnický klídek. Ale vážně, okolo staršího domu je tolik práce, že přes víkend naprosto zapomenou na pracovní i jiné problémy, a moc mě to baví.

Za vhodnou relaxaci ovšem stále považuji i posezení v kavárně či vinárně. Jednu takovou v Plzni mám. Je tam klid a dobře se tam kreslí.

 Vrátíme se ke kreslenému humoru. V Česku má určitě svou nezastupitelnou tradici. Jak se vyvíjel, co je jeho předností a jak si na tom stojí dnes?

Kreslený humor zde má skutečně dlouhou tradici. Snad to nějak souvisí s českou povahou, která se vyznačuje ironií a zlehčováním, a to nachází svůj výraz i v kresleném humoru. Znovu, za jedno z jeho vrcholných období považují 60. léta minulého století, ale to se týkalo i jiných druhů umění. Byla to zvláštní doba uvolňování, kdy lidé/tvůrci zjistili, že mohou svobodně vyslovit či nakreslit svůj názor a dokonce jej zveřejnit. Možná to měli oproti nám trochu, zdůrazňuji – v uvozovkách, jednodušší, bylo jasné, kdo je nepřítel a kam zaměřit svůj ostrovtip. Následná léta normalizace se však podepsala na dalším vývoji našeho kresleného humoru, kdy opět zavládla ideologie a spousta dobrých kreslířů nemohla publikovat či se přizpůsobila. To má následky dodnes, včetně toho, že orientace v dnešním složitém světě fakt není jednoduchá – když to velmi zjednoduším, kdo je vlastně tím nepřítelem? Upřímně, dnes u nás nevidím v této oblasti v podstatě nikoho, kdo by se vyrovnal před chvílí zmíněným autorům, snad kromě ještě Bartáka, Slívy, Raisenauera a některých dalších, kteří si stále udržují svou kvalitu. A tak trochu závidím třeba Polákům. Jejich kreslený humor považuji za velmi dobrý. Ale opakuji, chce to čas, on se určitě někdo objeví. A mimochodem, i to by měl být, kromě jiného, dlouhodobý úkol festivalu ve Frantovkách. Vytvářet pro kvalitní kreslený humor prostor, vyhledávat talenty, upozorňovat na ně, pracovat s nimi a prosazovat je. Ale to jen drobně, a odvážně podotýkám, nemohu organizátorům do toho mluvit.

 Je něco, čeho by se měli kreslíři vyvarovat?

S poznámkou, že nejsem žádným odborníkem na kreslený humor, jsem jen pouhým autorem a jako takový nemám právo radit, ale přece jen: vidím spousty kreseb, i v Tapíru, které jsou charakteristické tím, že je tam spousta slov a kresba je již jen pouhou ilustrací, vlastně by tam ani nemusela být. A to jde přece proti smyslu kresleného humoru. Právě kresba by měla navodit tu základní situaci, slovo by mělo být již jen prvkem, který vtip dotvoří. Ideálem je kresba beze slov, ale to neplatí absolutně, je spousta dobrých vtipů, kde je text rovnocenným „partnerem“. No, chce to jediné: práci a práci a práci a přemýšlení. Jenom tak se lze posunout dál. Kéž bych byl toho schopen ... (úsměv).

 Přejeme vám mnoho krásných ilustrací, nevyčerpatelnou zásobu vtipů, lehkou ruku, vtipnou náladu a vůbec spousty fyzického i duševního zdraví. A děkujeme za rozhovor!

Já děkuji.

Ezoiidní

Povídali v televizi,
že ti lidé mají vizi.
Jak napravit vandaly,
malováním mandaly.
K napravení haranta,
pomůže pak vždy tantra.
A pro chudáky z vísek,
obarvují písek.
Pak si při svíčkách poplkaří,
jak se mocně rádi mají.
No, nestačil jsem valit bulvy,
na všechny ty... Ezovulvy

Kat

Vladimír Libal

POLITIKA

to je dřina

A JAK U UPRCHLÍKŮ
POZNÁTE, JESTLI JDE
O RADIKÁLNÍHO NEBO
UMÍRNĚNÉHO MUSLIMA?

MY SE JICH,
VĚDYCKY ZEPTÁME.

Jiří Pirkel

Josef Prchal

Tak Aničko, už jsme jako ti naši politici! Co se dalo,
to jsme vyprali a teď to můžeme nechat vybilít!

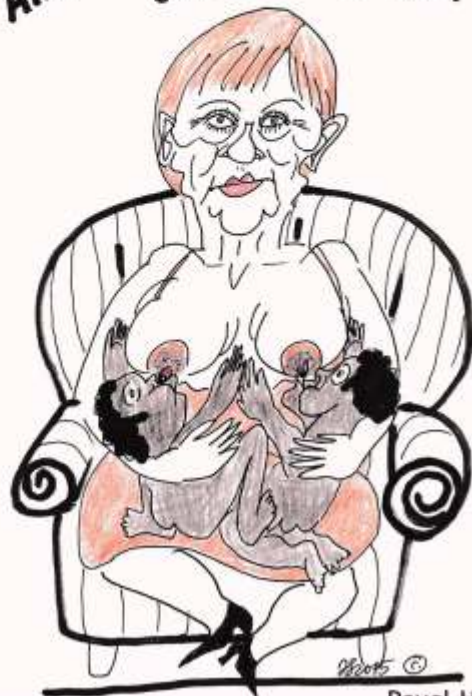
Pavel Šmakal

ANGELO NEBLBNI, TAM
UŽ JE VYDOJENO!

SEDEREME JIM ZDRANĚ A S TERORISTAMA
SE PAK TŘEBA NĚJAK DOHODNEME.

Václav Novák

Pavel Hanák

VTRIPY OD sousedů

Ladislav Talčík

František Bojničan

Ivan Šimek

Miroslav Barvirčák

Zmyslel si raz trpaslík že sa naučí kradnúť. Išiel do Nemecka a hovoril: "Ja som malý trpaslíček a mám malý kybliček, naučte ma kradnúť!"
 Nemci na to: "Nie nie! My nekradneme! Chod do Talianska."
 Tak sa vybral trpaslík do Talianska a hovoril: "Ja som malý trpaslíček a mám malý kybliček, naučte ma kradnúť!"
 Taliani na to: "Nie. My nekradneme. Chod na Slovensko."
 Tak išiel trpaslík na Slovensko a hovoril: "Ja som malý trpaslíček a mám.... Doboha, kde je môj kybliček?!"

Stenlly

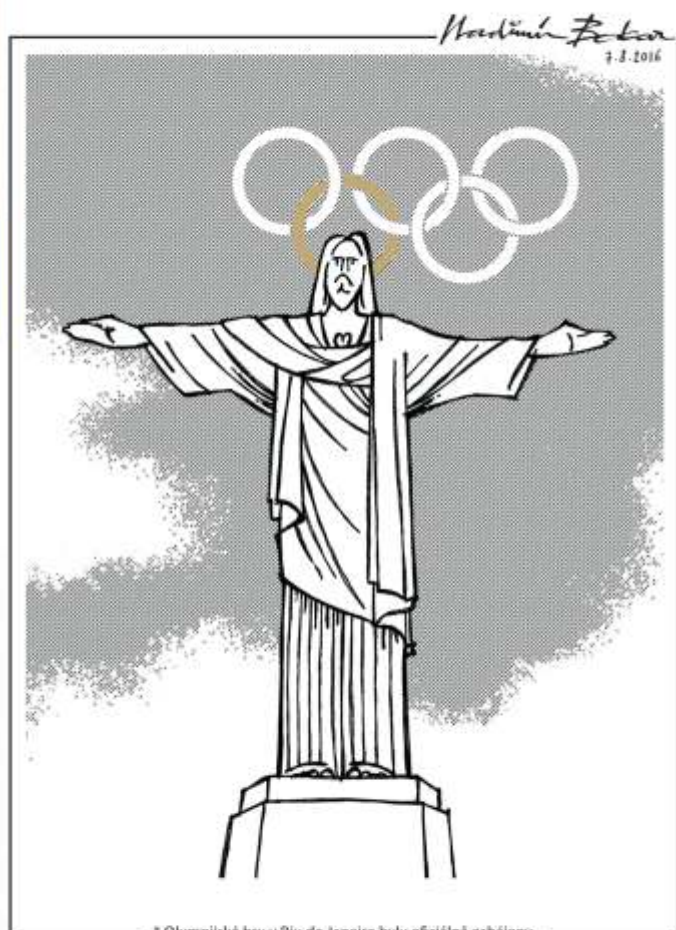

Vladimír Pavlík

Ale ne, stará netrénuje na olympiádu, jenom jí za chvilku začíná v bedně seriál

Aneer

* Olympijské hry v Riu de Janeiro byly oficiálně zahájeny.

Vladimír Balcar

Bořek Frýba

Proboha, kdo vás sem pustil?! Copak nevíte, že sem s otevřeným ohněm nesmíte?!

Mirek Vostrý

František FRK Kratochvíl

Jan Tomaschoff

Mejla

TO UŽ TROCHU PŘEHÁNÍ, SIMULANT!

Tomáš Pekárek

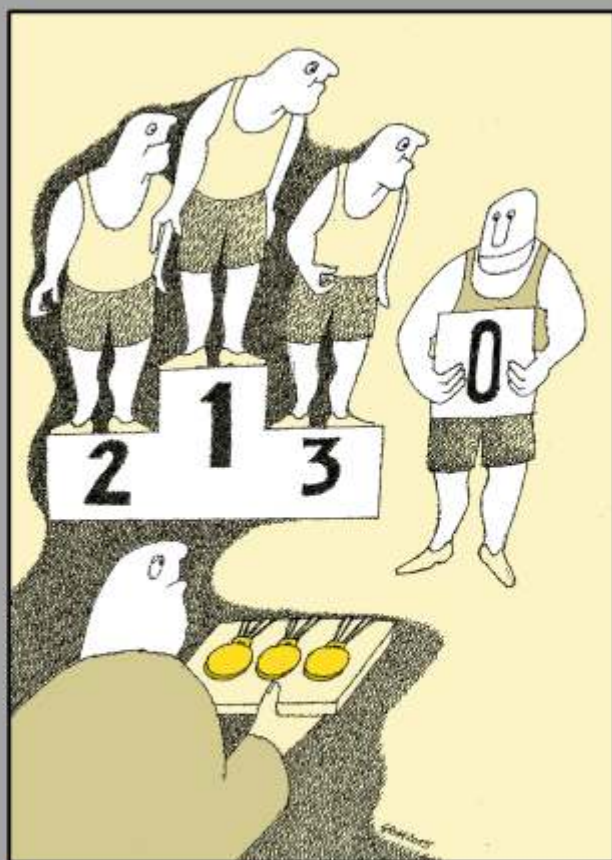
PASTA

Josef Prchal

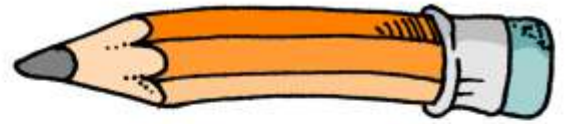

Petr Šuta

Jiří Srna

Hurá do školy

Pepa Bílek a Lád'a Vlasák

"Nechápu proč se mě na to ptáte? Jako učitelka musíte přeci sama nejlíp vědět, kdo byl poslední Přemyslovec!"

Bílek - Vlasák

Nebudete mi, ty vole, věřit, ale do školy jsem se fakt těšil. Celej rok pohoda, mám to všechno na háku, zato doma fotr furt jen prutil. Celý prázdniny.

Zdeněk Janča

Žáček se ptá učitelky:

Paní učitelko, proč jsem dostal za diktát dvě známky?

Učitelka vysvětluje:

Pětku máš za neznalost pranostik a jedničku máš za to, že když jsi v pranostice „Lucie noci upije“ napsal upije jako dvě slova, tak jsi to aspoň správně napsal s "Y".

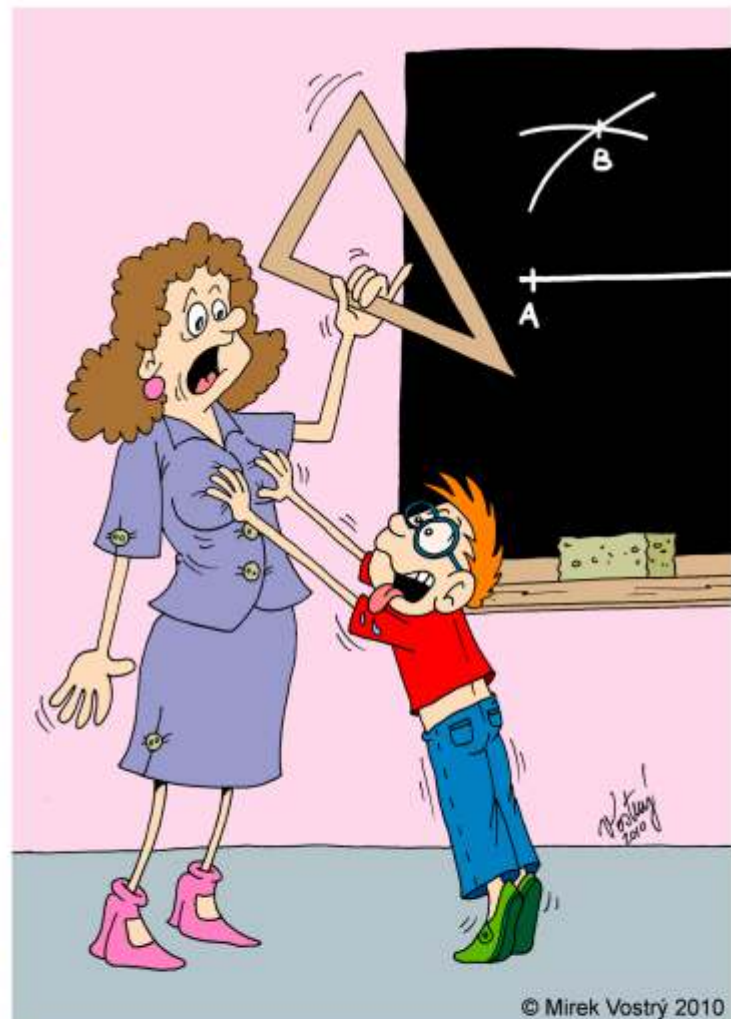
CO JSEM O PRÁZDNINÁCH POZNAL ŽIVOT, NEUMÍM SI PŘEDSTAVIT, ŽE PŮJDU ZASE DO ŠKOLY...!

Jiří Cermon

„Dětičky, půjdeme na procházku do přírody, oblečte si skafandry!“

Pavel Šmakal

© Mirek Vostrý 2010

No to jsem si mohla myslet, že tě budou zajímat úplně jiné křivky než ty geometrické.

Mirek Vostrý

Na Mezinárodním festivalu kresleného humoru ve Fr. Lázních, který proběhl v červenci 2016, jsme vystavovali i vtipy na téma: VÍNO
Po skončení festivalu, byly tyto vtipy předány nadačnímu fondu Wine for Help, který podporuje rodiny dětí zasažených smrtelnou nemocí mukopolysacharidosou.

Jan Farkas

Roman Kubec

František FRK Kratochvíl

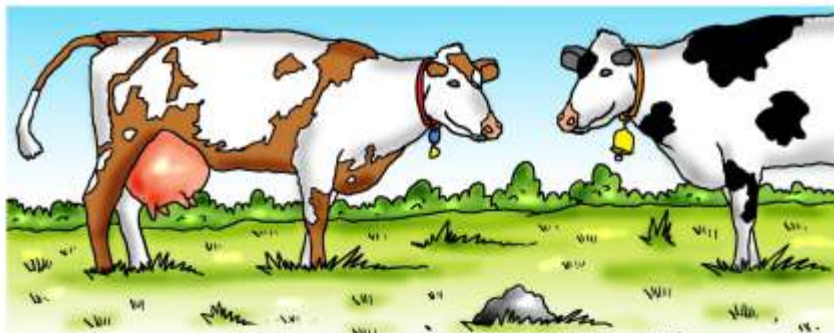
Kvapke

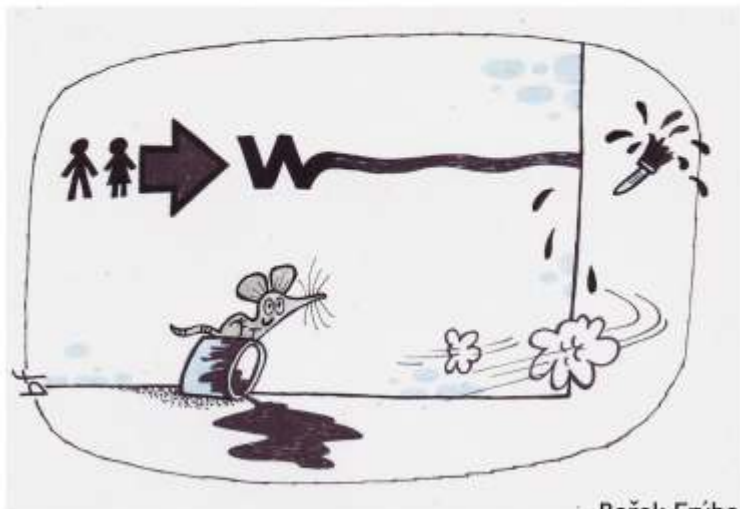
Jiří Srna

ZVÍŘECÍ

svět

NEVÍM, JESTLI FARMÁŘ MLUVIL PŘÍMO NA MĚ, ALE KDYŽ POLOŽIL TELEFON, ŘÍKAL NĚCO JAKO : " TY KRÁVO, TO BUDE ZASE FAKTURA... ! " Mira Šticha

Bořek Frýba

Vladimír Dvořák

Jan Farkas

Jiří Cermon

Pamatuj, synu, my žížaly dešť prostě zbožňujeme!

Aneer

Tři otázky pro...

... tři kreslíře, které můžete znát nejen ze stránek Tapíra.

ROMAN GADAS, VÁCLAV NOVÁK a KAREL URBAN

Máme za sebou olympiádu - veliký svátek sportu. Jak jste na tom se sportem Vy?

Roman Gadas - Sport a já nešel nikdy moc dohromady, pokud se za sport nepočítá pohyb mezi psacím stolem a ledničkou. To si troufám tvrdit, že ve světě nemám konkurenci. A pokud se tato disciplína objeví v příštích olympijských hrách, určitě nás budu pod záštitou Tapíru reprezentovat.

Václav Novák - Běhat po oválu jako křeček v kole a radovat se, že běžím, něco házet, abych zjistil, jak daleko dohodím, nebo se něčím strefovat, abych se strefil, vyplivnout u toho plíce a kupovat vitamíny abych o ty plíce nepřišel a o kdoví co ještě a nechat se u toho fotografovat, je divný. Ale : "Půjdeme patnáct kilometrů, je tam bezva místo a tam si krásně odpočineme", je naprostá magořina. Já jsem odpočatej už na začátku. A turistický cedule? Viděl jsem jednu s nápisem: Směr Rupertův kámen. Normálně se vidím, jak vylezu pět kilometrů do šílenýho krpálu , dívám se na ten šutr a řeknu: "Nó, ... pěkněj." A jdu dolů. To je úplně úchylný. Jsem spíš salonní typ.

Karel Urban - Olympiádu máme za sebou, to je pravda. Já jsem ale, bohužel, zarytý nesportovec. Běhám jen k bankomatu vybrat si peníze. K plavání by mě donutil leda právě potopený nafukovací člun. A tuto sportovní otázku bych uzavřel hodem starostí za hlavu, to je docela fajn disciplína, doporučuji.

Můžete nám popsat nejkrásnější okamžik Vašeho letošního léta?

Roman Gadas - Popsat určitě ne, špatně se na něj píše, ale můžu vám ho ukázat. Náš nový přírůstek do rodinky, takovej malej dáblík..(viz foto v záhlaví)

Vladimír Novák - Letošní léto bylo vůbec celý magický. Odešel jsem z práce, která mě dlouho štvala a vzal jinou, bezvadnou, která mě neuživí. Zjistil jsem, že jsou lidi, bez kterých nemůžu bejt, že jsem se o něco miň bojím sršáňů, co k nám lítaj, že hromadu věcí, co jsem napsal a namaloval, konečně vyhodím, protože filozofie není řešením, i když je krásná. A všimli jste si, že i holky se letos taky zdají bejt hezčí? Asi to bude tím, jak se kolem rojí burky. Snad to není záchvat nostalgie, jako tenkrát, když dozníval vídeňskej valčík a z dálky se ozývaly salvy první světový války. A hodně mladejch zase čte. To je dobrý. Mě čeká ještě práce. Musím dopsat tu knížku, kterou mám v hlavě od osmý třídy.

Karel Urban - Bude to znít asi obyčejně, ale jsou to chvíle s rodinou. Také se povedlo několik výletů. Mimo jiné i setkání s kolegy kreslíři na prvním ročníku kresleného humoru ve Františkových Lázních.

Vzpomenete si na nějaký Váš školní průšvih?

Roman Gadas - Školní průšvih? Když jsem se zeptal ve čtvrté třídě učitelky, která měla už dvě vyučovací hodiny svačinu na stole, jestli ji bude jíst. Odpověděla, že nejspíš ne, protože se cítí od včerejšího dne syta...nádhra. Tak jsem to pojal, jako že ji nebude a než aby se zkazila, tak jsem ji raději snědl. No a když to zjistila, seřezala mě gumovým mečem po prdeli, že jsem tam měl tejděn jelita jak prase. Podotýkám, že jsem byl nějakej tejděn po slepáku a zrovna druhéj den jsme měli jít do špitálu na kontrolu. Dodneška tu nádhru nemusím a kéž by mi tak chtěla sníst svačinu.

Václav Novák - Ve škole jsem měl štěstí na úžasný kantory. Jenže tenkrát jsem to nevěděl a poslouchal jsem jedním uchem. Lítaly třidní a ředitelský důtky, dvojky i jedna trojka z chování. Prostě šed', nuda. Taky jsem zdrhnul z domova a zkoušel bydlet v kanále. Divím se, že mě nestrčili do polepšovny. A pak mi najednou začaly chybět ty věci, o kterých mi ti učitelé a později profesori vyprávěli a já začal v paměti šátrat po tom, co po nich zbylo. Oni mě vlastně zachránili ještě předtím, než se ze mě ten pacholek stal.

Karel Urban - Pokud pomínu takové běžné věci jako bylo schovávání pytlíkového mléka za skříní ve třídě, kdy po jeho několika týdnech uležení následovala házená, tak musím konstatovat, že moje školní docházka se odehrávala bez větších excesů. Snad jen moje paní učitelka matematiky, by mohla vyprávět. Měla takový systém výuky. Podle našich schopností nás řadila do tří skupin: Skupina A - nejlepší žáci, skupina B - zlatá střední cesta, skupina C - nejhorší žáci. A já byl v Děčku.

ŮCH! TO ZAS MÁME K SNÍDANI KLÍČKY?!

Tomáš Pekárek

Petr Slaba

LEBAN 16

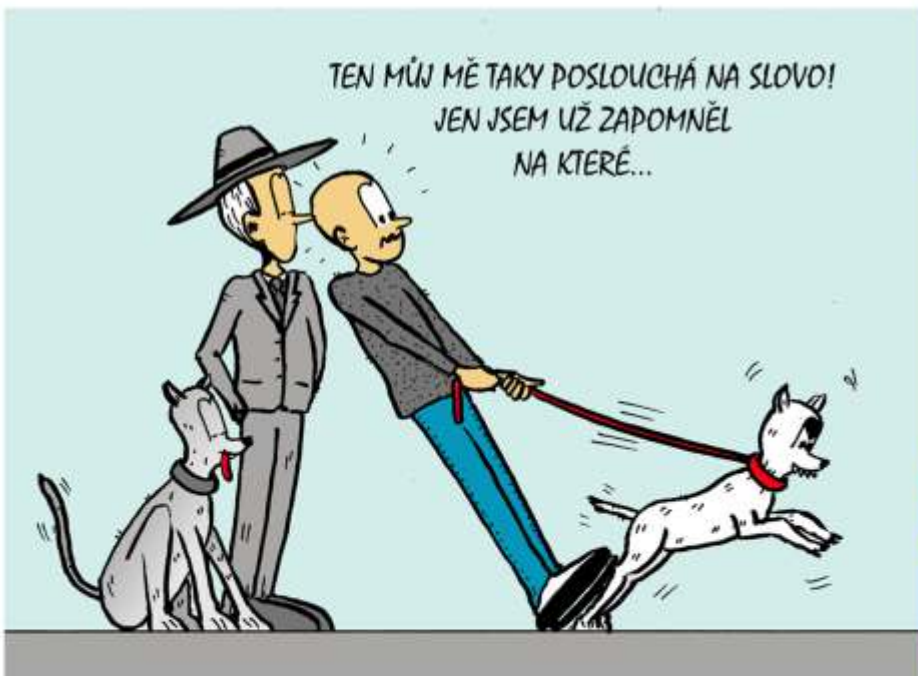

Večer bude za pařezem striptýz. Bedla za pět korun svlíkne klobouk!

Oldřich Dwořák

Karel Urban

Bořivoj Švéda

Pavel Rychtařík